

Evanjeliem na stredu po 5. velkonočnej nedeli: aká je Otcova sláva?

Komentár na stredu po 5.
velkonočnej nedeli. „Môj Otec je
oslávený tým, že prinášate veľa
ovocia a stanete sa mojimi
učeníkmi.“ Božia sláva spočíva
v tom, že jeho deti prinášajú
veľa ovocia. A aby sme prinášali
ovocie, musíme sa snažiť, aby
Ježiš nebol len cieľom našich
činov, ale aby ich aj sprevádzal
a bol v nich prítomný od
začiatku.

Evanjeliem (Jn 15, 1-18)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal. Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia ich do ohňa a zhorí. Ak ostanete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to. Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi.“

Komentár

Začnime od konca: „Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi“.

Sláva celého Boha, všemohúceho, vševediaceho, večného, spočíva v tom, že úbohé stvorenia prinášajú ovocie. Znie to bláznivo, ale povedal to sám Boh.

Je to tak, pretože Boh je Otec. Navyše, všetko otcovstvo pochádza od neho (porov. Ef 3, 15).

Nikdy nezabúdajme, že Božie otcovstvo nie je metafora, ktorú používame na vysvetlenie jeho spôsobu konania, pričom používame ľudské slovo, ktoré evokuje nehu a ochranu. Je to presne naopak: otcovstvo je Božie slovo, ktoré sme sa

rozhodli používať aj na pomenovanie našich rodičov.

Takto chápeme, že Otcovou slávou je to, že prinášame veľa ovocia: pre otca niet väčšej túžby ani väčšej hrdosti ako plodnosť jeho detí. Vidieť ich rásť, vidieť ich, ako si plnia svoje sny, ako sa púšťajú do projektov, ako zanechávajú stopu. Otcovia a matky sú plní hrdosti, keď hovoria o úspechoch svojich detí.

No musíme zopakovať, že je to len obraz toho, čo sa deje s Bohom: použijúc náš úbohý ľudský jazyk, môžeme povedať, že hrud' Večného Otca je plná radosti vždy, keď na nás myslí. On je roľník, ktorý sa všemožne usiluje, aby jeho pole prinášalo ovocie: „Čo som ešte mal urobiť svojej vinici a neurobil som jej?“ (Iz 5, 4).

Ale na to, aby sme prinášali ovocie, je nevyhnutná podmienka: uznať Krista za vinič a byť s ním zjednotený. Nech

naše myšlienky, naše túžby, naše obavy, celý náš život prechádzajú cez jeho Srdce. Nech neexistuje úspech alebo neúspech, ktorý by sme neprešli cez téglik jeho Lásky. Nech v našom úmysle nie je ani najmenší náznak márnivosti. Nech je Ježiš, Alfa a Omega, nielen koncom nášho konania, ale aj jeho začiatkom.

Ako takto žiť? Odpoveď je jasná: zásahom Ducha Svätého. Jeho poslaním je formovať v nás obraz Krista, ktorý je milovaným Synom, v ktorom sa Otec naplno raduje. To je zmysel nášho života: že Boh Otec, keď sa na nás pozerá, vidí Ježiša. To si však vyžaduje vedomie, že kto prináša ovocie, toho on orezáva, aby prinášal viac ovocia. Byť Kristovým učeníkom znamená zdieľať jeho osud: v našom prípade prijať kríž pri skromných príležitostiach, ktoré nám ponúka bežný život.

Luis Miguel Bravo / Photo:
Voicu A - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-5/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-5/) (20.03.2026)